

Les paradoxes del tripartit

ENRIC MARÍN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 28.01.10

A mesura que s'apropa l'esgotament de la legislatura es fa més evident que els governs de coalició de les esquerres no han aconseguit prestigiar la imatge de la governació conjunta. Els dirigents del PSC pensen que la marca PSC és més potent o té més crèdit que la marca del Govern. Al seu torn, Esquerra pot sospitar que la cohabitació amb **Montilla** li treu credibilitat sobiranista en un moment en què el debat sobre el dret a decidir tendeix a ocupar un espai central. Finalment, ICV, molt castigada pel desgast de l'acció de Govern, sent la necessitat de definir perfil diferenciat amb una certa ansietat. Aquesta temptació centrífuga afavoreix l'oposició en general i CiU en particular. De fet, encaixa amb una imatge catastrofista del país i del Govern que els portaveus de CiU reiteren sempre que tenen oportunitat amb un èxit notable.

La paradoxa per al tripartit és que la definició d'una identitat política pròpia en la perspectiva de la concurrència electoral és lògica, però si el reforçament del perfil propi afecta la credibilitat de l'acció de Govern, aquest esforç de singularització és contraproductiu. Sobretot, perquè plou sobre mullat. Els governs d'esquerres dels darrers anys no han estat capaços de construir un relat que pogués fer entenedores les raons i la lògica de la seva governació. I no per manca d'arguments o de fets. De bon començament, els governs d'esquerres podien estar justificats per raons tan diverses com la necessitat de l'alternança democràtica, la política d'impuls de l'autogovern (Estatut, finançament...), o els canvis en les prioritats de Govern per tal de garantir la cohesió social... Però,

nova paradoxa, l'esforç fet pel nou Estatut i el nou finançament s'ha girat en contra del Govern català i la distància entre la realitat de l'obra de Govern quantificable i la percepció pública és abismal. Sobre aquest punt potser caldrà tornar-hi un altre dia amb més deteniment.

A hores d'ara és molt poc previsible la futura fórmula de Govern a Catalunya. És tan imaginable la continuïtat renovada de la coalició d'esquerres com el retorn de CiU al Govern amb diferents suports interns o externs. I no es pot descartar la sociovergència o una gran coalició de les tres forces centrals. Depèn de com acabi el culebrot de l'Estatut, la demanda d'unitat política pot ser digna de consideració.

Ara bé, independentment de com es configurin els futurs escenaris polítics, les tres forces que sustenten el Govern de Catalunya necessiten transmetre de forma convincent una imatge de cultura de Govern madura. I no només això. També un balanç de l'obra feta que legitimi les opcions de Govern que es van prendre l'any 2003 i 2006. Ho necessiten tant com CiU per fer arribar al seu electorat una imatge d'alternativa de Govern creïble.